

Llo - române

1086

Hronog rof
Le 2 opisatul ţării' Moldovei
cognat ale Jaro ieromonahul

1724.

4086

Hronograf adică

Le topisetur tării Moldoavei

într-un interval descurtat de frații împăratul
cu Rămănenii și al Doilea de Dragomir Voda, care
să redețină astăzi și viața domnitorului veciui
istoriei conștiință în zilele de haineze înăl-
țătorii Domnului a prea luminosului nostru Domn.

Ioana Nichai Racovitea Voronez

en blagovoreniș preoțifință lui părinte

Kir Athanasius

Episcop Romanulien [Romanului], leat 7232
-1724-,

mts. feo.

Cermează, urmă, dedicată copiștilor:
Tabernacul de Dumnezeu și preoții săi ai noastre
păinți, Kirul Kir, Athanasie, omul ușoară de
Dumnezeu, Episcop Romanului, cel mai de jos prezent,
ca un fiu, nufletean; și plecat rob, cu tot respectul
voașă, care, și priimește între așa dinăuntru, și
lumă viață, și mărturie nufletească de la unele
mărori ai domnezei.

Cermează cearță copiștilor către Episcop.

într-o ambiție săracă pentru omul ce să ardește
într-o cetate moare, omul părușit de bună-nudă
și verdeță, zicând :

^{IV} Iară într-o împărăță nemuritorului împărat
să te înredincheste astă în cetea Arhiepiscopilor, să te creștanize
acrișorului împărat. Domnul nostru Iisus, a cărui dar
a nespusă unită. Iară roșii, să fie umbrită o creștină
tului sfintiei tale amant fierbinte ob Dume jec
rugători. Scara Termonahul.

Că sfintele tale amant fierbinte ob Dumne jec
rugători. Scara Termonahul.

Mai este și osemene foarte băută de acest misionar, neadescrisă.
Manuscrisul, format moare, scrii foarte clar, atât, scriere
către văză, care formulează numeroase cifre române 1-8,
de la 1-187 (din preală sau creștinul 167),
de la 1-187 (din preală sau creștinul 167).

Manuscrisul este o copie a Leterpietului Iarăi
înădovinide Miron Costină.

La manuscris este anotată o semnătură auto-profe
a prof. Gr. Crețu, din 1916, în care îl numește Ben' G.
Sion pentru că i-a împrumutat moșul și o amanță că
verăchie.

Mai este și foaria sălbă de te coperte o risemnare
cu creștinul tot a lui Gr. Crețu, în care urtează că a
omorât moșul din 1913 pînă în 1916.

Manuscrisul a fost publicat în măsură mică, v. xxiv., unde parte au fost copiate de Ghribăneșcu.

Promisiu sănătatea Sion, nu copiat în Mădova.

Pe f. 188, l'n, indeosebi:

Sără în locul lor Stefanita Voda, au venit
Domnul Tărai... Dabija Voda în anul 7170 (1662) ⁵¹⁰⁸

Duminicii Dabijii Voda, cca:

pînă acela se-a desfășurat de la înființarea
țărei Moldovei (rupe caetul filiei).

Pe f. 188v. Zărul copistului:

Rou-vă ular hîrură de opste cehîtin că să fătă lese
certători și rezalitori ce să vor fi și pentru viață precum
orbul umbrelui nu este nevoie să-l să ocoaste
pră imparătoare și numărătoare slovă a un prout
nu este cupuhătă, ori ortoprafie nu slove libă ori
mai multe. Să fie tuote în dreptate cu vînăbul ^{el} flăm-
deiilor și cu drogoste în dreptățim, mai că mai
mult locuri său care nu reușesc să răsuzească Domnești pe totușii de
opste și la urme păcatelor.

(pră imparătoare) - tul și mult păcatelor își dă
minah.. risu: cu teată cheilinida dumneale Căuton-
fin brasovonulin. La 1807 -

Probabil manuscrisul să aiască în Basarabia în 1807, lăz
completat Constantin Brâncoveanu.

Astăzi compoziție este mai ușoară, probabil făcută
de Silion, fiind în felul acestor legături locuințe unean-
sorice date de Silion.

Pe cîteva, legătura frumoasă, și font bun este scris :

Hronicul Moldovei, Savva Ierimahul.

Copriusul este lemn în Pisac (cynamis) f. III - VII.

f. VII. Predealnicie : odoare curioase ^{istorică}.

f. 4. Cornea dentă de neamul moldovenesc, atât ce zara
au rănit strămoșii lor.

f. 270. Împăvara letrășirea lui itâni Moldovani Moldoveni.

f. 112 v. Acuzația Mihai Vodă, domnul Bârjîmuntenești eq. 12

f. 120. v. Continuare al Stefanu Poiana.

f. 188, încheiere cu Stefanu Șău vîță, anul 1662 .

Decorat modest. Cicluri simple, înșelante, în rânduri
negru, modul geometric, desenul lob. Linilele putine, nu
încrezătoare, în rânduri, decorative.